

мѣстоименія, придружены съ членъ; напр. въ народната пѣсня « Рада и двата змѣя »:

Единътъ мина замина,

Другиътъ Радака зазира.

А *единъ-другиътъ* въ склоненіето си *единъ* остава неизмѣнено. Тѣй единств. число: п. II. *единъ-другиътъ*, Р. на *единъ-другиго*, Д. *единъ-другиму*, *единъ-другиго*; множ. за сичкытъ надежи: *едни-други*.

ОБУЧЕНИЕ 13. — Ученицытъ трѣба да са повържижъ на послѣдното (12) обучение, за да направѣжъ разборъ на сичкытъ въ него мѣстоименія, както и на имената, споредъ даденытъ понапредъ два примѣра. (Виж. стр. 22 и 27).

ОБУЧЕНИЕ 14. — Сжщото трѣба да направѣжъ съ имената и мѣстоименіята въ слѣдующиытъ предложенія :

Испълвай дѣлносттата си къмъ отечеството; прави туй, което трѣба да правишь — и не са безпокой какво хортувать или ще хортувать другиытъ за тебе.

Когато прочаташь нѣкоя книга съ полза, сир. видишь че тя ти вѣдѣва чувства высоки и благородны, да знаеешь че тя е добра книга.

Щастіето е край или предѣлъ на желаиыята; този, който го гони, неможе да го стигне; много пжти то само ни напѣрва и само ны пакъ остава.

ГЛАВА IV.

ЗА ГЛАГОЛА.

92. — *Глаголытъ* въ рѣчьта показва, че нѣкой или нѣщо сжществува, сир. има го и дѣйствиува или страдае; напр. *има единъ Богъ* или *Богъ е единъ*; азъ *сѣмъ* ученикъ, *четж*, *пишж*, *учж* са; дървата *горѣжтъ*; камькытъ е твърдо тѣло; жельзото е тежко. — Тукъ думытъ: *има*, *сѣмъ*, *е*,